

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22246/2024
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из... , чији су пуномоћници Слободан Николић и Маријана Златковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво РС, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 38/24 од 16.04.2024. године, у седници већа одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 38/24 од 16.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неодозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 38/24 од 16.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу Прр 476/2022 од 28.04.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року утврђене решењем Привредног суда Лесковцу Р4 Ст 997/22 од 08.06.2022. године, исплати 400 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом другим изреке, преко досуђеног износа из става првог изреке, а до траженог од 800 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове првичног поступка од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Допунском пресудом Основног суда у Лесковцу Прр 476/2022 од 06.02.2024. године, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете исплати 400 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења до исплате из буџетских средстава РС опредељених за рад судова. Ставом другим изреке, преко досуђеног износа па до траженог од 800 евра тужбени захтев је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гжрр 38/24 од 16.04.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и допунска пресуда истог суда у ставу првом изреке у погледу висине досуђене нематеријалне штете и у ставу другом изреке, тако што је тужена обавезана да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року утврђене решењем Привредног суда у Лесковцу Р4 Ст 997/22 од 08.06.2022. године исплати 600 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом од 28.04.2023. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, који износ ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, док је тужбени захтев тужиље од досуђеног износа од 600 евра до траженог износа од 800 евра у динарској противвредности одбијен. Ставом другим изреке, првостепена пресуда Прр 476/22 од 28.04.2024. године остаје неизмењена у ставу трећем изреке пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиље који се односи на новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, у поступку пред Привредним судом у Лесковцу у предмету Ст 2/15, а повреда овог права тужиљи је утврђена решењем Привредног суда у Лесковцу Р4 Ст 997/22 од 08.06.2022. године. О праву тужиље на новчано обештећење и висини новчаног обештећења другостепени суд је одлучио на основу одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Тужиља ревизијом указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење, међутим, висина новчаног обештећења одређује се у сваком конкретном случају, према чињеницама и околностима које су од утицаја на примену мерила за оцену трајања суђења у разумном року.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 22.11.2022. године, са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у износу од 800 евра у динарској противвредности на дан исплате.

По члану 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), независно од врсте и висине тужбеног захтева у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из

закона којим се уређује парнични поступак, а ставом три истог члана, прописано је да ревизија није дозвољена. Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а одредбом члана 479. став 6. тог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у поступку по тужби за новчано обештећење, у коме је према члану 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиље недозвољена. Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**